

റമഭാസ് ഡയറ്റി - 2

ഭവന ● ആദർമ്മ ബഹർജത്

“രൈ പ്രധാന ചോദ്യം വിട്ടുപോയി. ആദാമിനെ പ്രണമിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചുതെന്തുകൊണ്ടായിരുന്നു?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ആദാം എന്ന പേരിപറഞ്ഞതും ഭയജനകമായ വേദനയാൽ സാത്താൻ മുഖം ചുളിഞ്ഞു. പെടുന്നുണ്ടായ ആ വിളർച്ച സംഭാഷണം തുടരാൻ എന്നിക്ക് പ്രോത്സാഹനമായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: “നീ തൈങ്ങളെ ദുർഘാവിരെ ചെളിയിലാ ത്തി. സ്വർഗം തൈങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ഒപ്പു നിരെ ഭാവിയും നീ കൂളിന്തുകൂളിച്ചു. സർഗത്തിൽനിന്ന് തൈങ്ങൾ വഹിപ്പക്കുതരാകാൻ കാരണം നീയാണ്. നിന്നു ദൈവശാ പമ്പാണാകു. നിന്നു ഞാൻ ചങ്ങാതിയാക്കു. ഭാരങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ അവരും വാക്കിയിരും.”

“ആദാമിന്റെ മക്കളിൽ പെട്ടവനല്ല നീയും. അതുകൊണ്ടാണ് നാവിന് ഇതെന്നിളം.” ഇംബലീസ് പറഞ്ഞു: “എന്നിക്ക് നിരെ ചങ്ങാതിയെയാനും ആകണ. എന്നെ പിൻപറ്റി നടക്കാ മെക്കിൽ എരെറ്റെ അനുയായികളിൽ നിന്നെന്നും കുട്ടാം. ഡ്യൂട്ടി കുറിപ്പിന്നിന് ഒഴിവാക്കി എന്നെ അപമാനിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നു അനുവദിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഉടൻ നീ മാപ്പ് ചോദിച്ചി ല്ലേത് ഞാൻ പിന്നൊരും.”

“ഓ. ലുസിഫർ, പുർവ്വിക ജിന് വർഗത്തിലെ മതിലേ” ഞാൻ ബോധിപ്പിച്ചു: “കഷ്മിച്ചാലും. ഇതുക്ക് ഭീകരമാണു നിരെ അമാനയെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. നിന്നു ഒട്ടും നർമ്മബോധമില്ലാതെയായി പോയല്ലോ. ഞാനൊരു തമാശ പറഞ്ഞതല്ലോ, ഇംബലീസേ!”

“ദയവായി എരെറ്റെ പേരു പറിയുന്നോൾ ശ്രീമാൻ എന്നുകൂടി ചേർക്കുക. മേലാൽ ഇംബലീസ് എന്നു മാത്രം വിളിക്കരുത്. നിരെ ആ ആദ്യത്തെ തന്ത്യങ്ങളും, അവനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും മുമ്പ് ശ്രീതമ്മുള്ള നേതാവ് ഞാനായി മുന്നു.”

“അദ്ദേഹത്തെക്കാർ, അതായത് നമ്മുടെ മഹാനായ ആദാമിനേക്കാൾ കേമൻ നീയാണെന്ന് സത്യത്തിൽ നീ കരുതുന്നുണ്ടോ?”

“നമ്മുടെ മഹാനോ? അതുകളും. മഹാൻ നിങ്ങൾക്ക്, എനിക്കുലു്.”

“ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല” - ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തി.

“ആരാണു കേമൻ എന്ന പ്രശ്നം അല്ലോ! അതായത്

ഞാനോ ആദാമോ എന്നു! അക്കാര്യം നമ്മുടെ സ്വഷ്ടാവു തീർപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടതേതാളും ഒരു സക്കിർണ്ണപ്രശ്നമാണത്. ആദാമിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന തിനു മുമ്പ് എന്നിക്കായിരുന്നു ശ്രേഷ്ഠം പദവി. പിന്നീട് ആദാം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ആദാമിനെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കാൻ ഉത്തരവുണ്ടായി. അതോടെ എരെറ്റെ പദവിക്ക് വ്യത്യാസം വന്നു. ഞാൻ ആദാമിനെ വണ്ണങ്ങേണ്ണെ ആശയമായി മാറി, വിരുദ്ധമായ ഓരാശയം.”

“തൈങ്ങളുടെ ഭാവി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത് നീയാണ്. നീ കാരണമാണ് തൈങ്ങൾക്ക് സർഗ്ഗഭ്രഷ്ടരാകേണ്ടിവന്നത്” - ഞാൻ പരാതി പാണ്ട്യു.

“നിങ്ങൾ മുലം ഞാനാണു ദൈവത്തിന്റെ കാര്യാണു തുരത്തപ്പെട്ടത്” - ഇംബലീസ് പറഞ്ഞു.

“നിന്നു ആദാമിനെ നമിക്കാമായിരുന്നില്ലോ. എങ്കിൽ നിന്നും തൈങ്ങൾക്കുമൊക്കെ കഷ്ടപ്പെടാതെ കഴിയാമായിരുന്നു” - ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ എരെറ്റെ സ്വാത്രത്രം പ്രയോഗിക്കുകയായിരുന്നു” - ഇംബലീസിന്റെ മറുപടി.

“ആദാമിനെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ നിന്നു മല്ലാക്കി മാറ്റാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു.”

“സാഷ്ടാംഗത്തിനു വിസമ്മതിക്കും മുമ്പ് ദൈവം എന്നെ കൊന്നിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് എന്നോട് സ്വന്നേഹം മുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ദൈവത്തിനേന്നോട് സ്വന്നേഹമിരിപ്പുന് എന്നിക്കരിയാം. ദൈവം എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും സ്വാത്രത്രം നൽകുന്നു. അവൻ സ്വന്നേഹിക്കുന്നവർക്കും വെറുക്കുന്നവർക്കുമെല്ലാം. ഉത്തരവുകൾ ലംഗിക്കുന്നവരെ തടവിലിടുന്ന ഭൂമിയിലെ ആക്രമികളായ അധികാരികളെപ്പോലെ ഒരു അധികാരിയല്ല ദൈവം. അവൻ അതിഗംഭീരത്യം സർവ്വോന്തനുമാകുന്നു.”

“ശ്രീമാൻ ഇംബലീസ്! ഇത് വിശാസികൾ പറിയുന്നതാണല്ലോ. വിശാചാര്യരിക്കുക, എന്നിട്ട് വിശാസികളുടെ മട്ടിൽ സംസാരിക്കുക. അതുതേതാളുമെത്തിയോ നിരെ കാപട്ടും?”

“ഞാൻ കപടനോന്നുമല്ല.” ഇംബലീസ് വ്യക്തമാക്കി: “ഞാൻ കപടനോന്നുകഴിഞ്ഞു. അദാമിനെ നമിക്കുമായിരുന്നു. ഞാൻ ദൈവത്തിൽ വിശാസിക്കുന്നവനാണ്; ആദാമിൽ വിശാസിക്കുന്നവരില്ലോ. എന്നെ സ്വാത്രത്രം അരാബ്രാഹിലും അവൻ ദൈവത്തിൽ വിശാസിക്കാതെ തരമില്ല. കാരണം ദൈവ

തതിന്റെ മഹത്യം അനുഭവിച്ചുറിഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും കർപ്പന നിരാകരിക്കുന്നോൾ അവൻ ദൈവനിഷയിയായി കരുതപ്പെടുകയാണ്. ഓരോ വർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചും വൃത്യസ്തമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അർദ്ധം സകൽപം. ജിന്നുകളെ സംബന്ധിച്ചേടതോളം അതിൽ ഒരു നിർണ്ണിത വിവക്ഷയുണ്ട്. ആദാമിന്റെ സന്തതികളുടെ കാര്യത്തിലെത്തുന്നോൾ അതിന്റെ വിവക്ഷ മാറ്റുന്നു. തെങ്ങൾ ജിന്നുകൾ സ്വഷ്ടാവിന്റെ ഉണ്മയിൽ വിശ്വാസത്തുന്നവരാണ്. കാരണം അവൻ്റെ ശക്തി തെങ്ങൾ നേരിട്ടു കാണുന്നു. അതിനോട് മല്ലിക്കാനോ അതിനെ നിഷയിക്കാനോ തെങ്ങൾക്കാവില്ല. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടതോളം വിശ്വാസമെന്നാൽ അതിലോത്തിക്കമാണ്; അദ്ദേഹത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം നിഷയിക്കുന്നവനും അവനോടൊപ്പം മുതരെ ആരാധിക്കുന്നവനും മാണ് നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലെ ദൈവനിഷയി. തെങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചേടതോളം ദൈവകർപ്പന ലംഘിക്കുന്നവനാണ് ദൈവനിഷയി. നിങ്ങൾക്ക് കർപ്പന ലംഘിച്ചാൽ പ്രഖ്യാതപ്പെടും. പ്രഖ്യാതപ്പെട്ട നിയമലാഖനം പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലോ തത്ത് പോലെയായി. തെങ്ങൾക്ക് ധിക്കാരമെന്നാൽ അനുതാപമില്ലാത്ത, ദൈവകാരുണ്യത്തിൽനിന്നുള്ള അതിമുമായ വിചേദമാണ്.”

“നീ തെങ്ങൾ സർഗ്ഗദ്രോഷം കണ്ടില്ലോ?”

“നിന്നെ ബുധാരോകാറിക് ചിന്ത എനിക്ക് മനസ്സിലാകും. സർഗ്ഗം പെതുക മായി ലഭിക്കുമെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ? സർഗ്ഗം കൂഴിമടിയമാരുടെയും നർത്തകമാരുടെയും വിശ്രമസങ്കേതമാണെന്നാണോ നീ ധർമ്മവശായിരിക്കുന്നത്? എനിക്ക് ചിരിക്കാൻ പൂതിയില്ലാണ്ടിരുന്നുമല്ല; കഴിയണോ!”

“അതെന്നേ ചിരിക്കാൻ കഴിയാത്തത്?” “ചിരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെന്നും എനിക്കെന്നും കൂടുതലാണ്. ചിരിക്കാൻ ചുണ്ണുകൾ വഴിയുന്നില്ല. കരയാൻ തോനും നോൾ എന്റെ മുഖം കല്പിച്ചുപോകും. അതിനാൽ കരയാനും വയ്ക്കാം.”

“ക്ഷമിക്കണം. ഒരു ചോദ്യം ചോദ്യച്ചേരുടെ? അൽപ്പം വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യമാണ്. എന്തിനാണു നീ സദാ ഇവ തരംതാണ് തൊഴിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്? അതായത് സ്വത്രീകരിക്കുന്നതും പരുഷമാരുടെയും വിഷയം..... താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നാണെന്ന് മനസ്സിലായിരിക്കുമല്ലോ”

“നിന്നും ബുദ്ധി കുറിവാണെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഉറപ്പായത്. താൻ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കുക..... അത് എന്റെ തൊഴിലെല്ല. താൻ സെക്കരിം റാങ്ക് സാത്താനാണ്. പതിനേന്നാം റാങ്കിലെ ശുമസ്തതമാരായ സാത്താമാരുടെ തൊഴി പിന്നീടുണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ നീ സംസാരിച്ചത്. പ്രത്യേകം സാത്താമാർ. സ്വത്രീവിഷയം അവരുടെ ദൗത്യമാണ്.”

“വിച്ചിത്രം തന്നെ. തെങ്ങളെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കിടയിലുമുണ്ടോ റൂട്ടിൻ ജോലി കളിം റാങ്കുകളും?”!

“ഉംബ്ര, തെങ്ങൾക്കിടയിലുമുണ്ട് റാങ്കുകളും റൂട്ടിൻ വർക്കുകളും. സംശയം അവർക്കാബേക്കു കുറഞ്ഞ വിലക്കയറ്റമാണിപ്പോൾ. മുന്നുർക്കാലുമായി എനിക്ക് ഡിയർന്നും അലവൻനും കിട്ടിയിട്ട് കുറച്ചതു അനീതിയാണ് എന്നോട് കാട്ടുന്നത്.”

“നിന്നെ കല്പിലെലാറു ആളുലുണ്ടോള്ളോ. ദുഃഖവും അഹാനയും കലർന്ന ആളൽ. എന്തുകൊണ്ടാണത്?”

“ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ എനിക്കുന്ന പ്രതീക്ഷയുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണത്” - ഇംഗ്ലീസ് പറഞ്ഞു.

വിവ: വി.എ.കെ
(തൃഠരും)